

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Was Simon Peter possessed or under the influence of Satan when Yeshua rebuked him, "Get behind me Satan!"

Get Behind Me Satan

Yeshua finally conceded His identity as the Messiah in no uncertain terms. The disciples felt elated, but their elation did not last long. His plan to go to Jerusalem to suffer and die sounded like crazy talk. The disciples had risked everything, leaving homes, families, businesses, and communities on the basis that they believed their rabbi would bring the Messianic Kingdom. They followed Him because He proclaimed that the kingdom was at hand. His dubious plan to go to Jerusalem to face arrest and death, coupled with an even more dubious strategy of coming back to life a few days later, did not sit well with them. A frightening realization began to crystallize in their minds: they were following a lunatic holy-man with a death wish.

Simon Peter put into words what the rest of them were thinking. He respectfully took the Master aside from the other twelve and soundly rebuked Him: "God forbid it, Lord! This shall never happen to You" (Matthew 16:22).

The Master responded, "Get behind Me, Satan! You are a stumbling block to Me; for you are not setting your mind on God's interests, but man's" (Matthew 16:23). Did the master of darkness momentarily possess Simon Peter at Caesarea Philippi? Were Peter's objections so unreasonable as to require a demonic explanation?

According to Jewish legend, Satan endeavored to prevent Abraham from offering Isaac up as a burnt offering by talking some sense to him. In the legend, He disguised himself as a wise old man and challenged Abraham, "Surely you have misunderstood or misinterpreted God's command." He warned him that the consequences of such a barbarous act could only hurt both Abraham's reputation and God's reputation. Despite the cogent arguments, Abraham refused to let Satan's wisdom sway him. Undiscouraged, Satan disguised himself as

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Was Simon Petrus bezeten of onder de invloed van Satan toen Yeshua hem berispte: "Ga achter mij, Satan!"

Ga achter Mij Satan

Yeshua heeft uiteindelijk zijn identiteit als de Messias onbetwistbaar toegegeven. De discipelen voelden zich opgetogen, maar hun opgetogenheid duurde niet lang. Zijn plan om naar Jeruzalem te gaan om te lijden en te sterven klonk als een gek praatje. De discipelen hadden alles gewaagd en huizen, gezinnen, bedrijvigheden en gemeenschappen achtergelaten op basis van het feit dat zij geloofden dat hun rabbijn het Messiaanse koninkrijk zou brengen. Ze volgden Hem omdat Hij verkondigde dat het koninkrijk nabij was. Zijn dubieuze plan om naar Jeruzalem te gaan om geconfronteerd te worden met arrestatie en dood, gekoppeld aan een nog dubieuzere strategie om een paar dagen later weer tot leven te komen, zat niet goed bij hen. Een angstaanjagend besef begon in hun geest vorm te krijgen: ze volgden een waanzinnige heilige man met een doodswens. Simon Petrus verwoordde wat de anderen dachten. Hij nam eerbiedig de Meester terzijde van de andere twaalf en wees hem flink terecht: "God verhoede het, Here! Dit zal U nooit gebeuren" (Matteüs 16:22).

De Meester antwoordde: "Ga achter mij, Satan! Jij bent een struikelblok voor Mij; want jij houdt je gedachten niet op Gods belangen gericht, maar op die van de mens" (Mattheüs 16:23). Bezat de meester van de duisternis in Caesarea Filippi nu Simon Petrus? Zijn de bezwaren van Petrus zo onredelijk dat hier een demonische verklaring vereist is?

Volgens een joodse legende trachtte Satan te voorkomen dat Abraham Izaak als brandoffer aanbood door hem iets zinnigs te vertellen. In de legende vermomde Hij zich als een wijze oude man en daagde Abraham uit: "Je hebt zeker Gods gebod verkeerd begrepen of verkeerd geïnterpreteerd." Hij waarschuwde hem dat de gevolgen van zo'n barbaarse daad alleen de reputatie van Abraham en Gods reputatie zouden kunnen schaden. Ondanks de overtuigende argumenten weigerde Abraham Satans wijsheid hem te laten beïnvloeden. Daardoor niet ontmoedigd vermomde Satan zich als een jonge man

a young man so as best to approach Isaac. In this new guise he warned Isaac of his father's madness and insane intentions. Shaken but not dissuaded, Isaac replied, "May my blood be an atonement for the future Jewish people!" Finally, Abraham rebuked the devil: "The Lord rebuke thee, O Satan. Be gone from us, for we go by the command of God."

An early form of the legend of Abraham's rebuke of the devil might lie behind Yeshua's rebuke of Simon Peter in Matthew 16. In both stories, the parties were on their way to the land of Moriah to carry out a sacrifice commanded by God. In both stories, the protagonists were determined to accomplish the journey in order to fulfill the will and purpose of God despite objections from the voice of reason. Peter's no-nonsense rebuke tempted the Master, just as the adversary had previously tempted Him in the wilderness to circumvent the path of suffering. The Master did not address his rebuke against Peter, but rather against the tempter who had returned to tempt him at "an opportune time" (Luke 4:13) and did so through Peter's reasonable words.

om Isaac zo goed mogelijk te benaderen. In deze nieuwe gedaante waarschuwde hij Izaak voor de waanzin en waanzinnige intenties van zijn vader. Geschokt maar niet overgehaald, antwoordde Izaak: "Moge mijn bloed een verzoening zijn voor het toekomstige Joodse volk!" Ten slotte berispte Abraham de duivel: "De Heer bestraffe u, o Satan. Ga weg van ons, want wij gaan naar het bevel van God."

Een vroege vorm van de legende van Abrahams afkeuring van de duivel zou achter de berisping van Simon Petrus door Yeshua in Mattheüs 16 kunnen liggen. In beide verhalen waren de partijen op weg naar het land Moria om een door God geboden offer uit te voeren. In beide verhalen waren de hoofdfiguren vastbesloten om de reis te volbrengen om de wil en het doel van God te vervullen, ondanks bezwaren van de stem van het verstand. Petrus' no-nonsense bestraffing verleidde de Meester, net zoals de tegenstander Hem eerder in de woestijn had verzocht om het pad van lijden te omzeilen. De meester sprak zijn berisping niet tegen Petrus, maar tegen de verleider die was teruggekeerd om hem op "een geschikt moment" te verleiden (Lucas 4:13) en deed dit door middel van de zinnige woorden van Petrus.

